

مردها و زنها در عبادت

¹ پس اقتدا به من نمایید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. ² اما، ای برادران، شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در هر چیز مرا یاد می‌دارید و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ می‌نمایید.

³ اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ⁴ هر مردی که سرپوشیده دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ⁵ اما هر زنی که سر برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان است که تراشیده شود. ⁶ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز بریزد؛ و اگر زن را موی بریدن یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد. ⁷ زیرا که مرد را نباید سر خود را بپوشد چونکه او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است. ⁸ زیرا که مرد از زن نیست بلکه زن از مرد است. ⁹ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه زن برای مرد. ¹⁰ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته باشد به سبب فرشتگان. ¹¹ لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم جدا از زن نیست درخداوند. ¹² زیرا چنانکه زن از مرد است، همچنین مرد نیز به وسیله زن، لیکن همه چیز از خدا. ¹³ در دل خود انصاف دهید، آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ ¹⁴ آیا خود طبیعت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او را عار می‌باشد؟ ¹⁵ و اگر زن موی دراز دارد، او را فخر است، زیرا که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ¹⁶ و اگر کسی ستیزه‌گر باشد، ما و کلیساهای خدا را چنین عادت نیست.

شام خداوند

¹⁷ لیکن چون این حکم را به شما می‌کنم، شما را تحسین نمی‌کنم، زیرا که شما نه از برای بهتری بلکه برای بدتری جمع می‌شوید. ¹⁸ زیرا اولاً هنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شنوم که در میان شما شقاقها روی می‌دهد و قدری از آن را باور می‌کنم. ¹⁹ از آن جهت که لازم است در میان شما بدعتها نیز باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند. ²⁰ پس چون شما در یک جا جمع می‌شوید، ممکن نیست که شامخداوند خورده شود، ²¹ زیرا در وقت خوردن هرکس شام خود را بیشتر می‌گیرد و یکی گرسنه و دیگری مست

¹ گوئید مُتَمَتِّلِينَ بِی کَمَا أَنَا أَيْضاً بِالْمَسِيحِ. ² قَامَدْحُكُمْ، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، عَلَى أَنَّكُمْ تَذْكُرُونَنِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَتَحْفَظُونَ التَّعَالِيمَ كَمَا سَلَّمْتُهَا إِلَيْكُمْ.

الرجل والمرأة في العبادة

³ وَلَكِنْ أُرِيدُ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ رَأْسَ كُلِّ رَجُلٍ هُوَ الْمَسِيحُ، وَأَمَّا رَأْسُ الْمَرْأَةِ فَهُوَ الرَّجُلُ، وَرَأْسُ الْمَسِيحِ هُوَ اللَّهُ. كُلُّ رَجُلٍ يُصَلِّي أَوْ يَتَّبِعُ وَلَهُ عَلَى رَأْسِهِ شَيْءٌ، يَتَّبِعُ رَأْسَهُ. ⁵ وَأَمَّا كُلُّ امْرَأَةٍ تُصَلِّي أَوْ تَتَّبِعُ وَرَأْسُهَا غَيْرُ مُعْطَى، فَتَتَّبِعُ رَأْسَهَا لِأَنَّهَا وَالْمَخْلُوقَةُ شَيْءٌ وَاحِدٌ يَتَّبِعُهُ. ⁶ إِذِ الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ لَا تَتَّعِظُ، فَلْيَقْصِّرْ شَعْرُهَا، وَإِنْ كَانَ قَبِيحاً بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُقْصَرَ أَوْ تُخْلَقَ، فَلْتَتَّعِظْ. ⁷ فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَتَّبِعِي أَنْ يُعْطِيَ رَأْسَهُ لِكُونِهِ صُورَةَ اللَّهِ وَمَجْدَهُ، وَأَمَّا الْمَرْأَةُ فَهِيَ مَجْدُ الرَّجُلِ. ⁸ لِأَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنَ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنَ الرَّجُلِ، ⁹ وَلِأَنَّ الرَّجُلَ لَمْ يُخْلَقْ مِنْ أَجْلِ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنَ أَجْلِ الرَّجُلِ. ¹⁰ لِهَذَا يَتَّبِعِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ يَكُونَ لَهَا سُلْطَانٌ عَلَى رَأْسِهَا مِنْ أَجْلِ الْمَلَائِكَةِ. ¹¹ غَيْرَ أَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنْ دُونِ الْمَرْأَةِ وَلَا الْمَرْأَةُ مِنْ دُونِ الرَّجُلِ فِي الرَّبِّ، ¹² لِأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْمَرْأَةَ هِيَ مِنَ الرَّجُلِ هَكَذَا الرَّجُلُ أَيْضاً هُوَ بِالْمَرْأَةِ، وَلَكِنْ جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ هِيَ مِنَ اللَّهِ. ¹³ اخْكُمُوا فِي أَنْفُسِكُمْ، هَلْ يَلِيْقُ بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُصَلِّيَ إِلَى اللَّهِ وَهِيَ غَيْرُ مُعْطَاةٍ؟ ¹⁴ أَمْ لَيْسَتْ الطَّبِيعَةُ نَفْسُهَا تُعَلِّمُكُمْ أَنَّ الرَّجُلَ إِنْ كَانَ بُرْخِي شَعْرَهُ فَهُوَ غَيْبٌ لَهُ، ¹⁵ وَأَمَّا الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ بُرْخِي شَعْرَهَا فَهُوَ مَجْدٌ لَهَا، لِأَنَّ الشَّعْرَ قَدْ أُعْطِيَ لَهَا عَوَضَ بُرْفٍ. ¹⁶ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يُظْهِرُ أَنَّهُ يُحِبُّ الْخِصَامَ، فَلَيْسَ لَنَا تَحَنُّنٌ عَادَةٌ مِثْلُ هَذِهِ وَلَا لِكُنَائِسِ اللَّهِ.

قداسة العشاء الرباني

¹⁷ وَلَكِنِّي إِذْ أَوْصِي بِهَذَا: لَسْتُ أَمْدَحُ كَوْنَكُمْ تَجْتَمِعُونَ لَيْسَ لِأَفْضَلِ بَلْ لِلْأَذَى. ¹⁸ لِأَنِّي أَوَّلًا، حِينَ تَجْتَمِعُونَ فِي الْكَنِيسَةِ، أَسْمَعُ أَنَّ بَيْنَكُمْ انْشِقَاقًا، وَأَصْدَقُ بَعْضَ التَّصْديقِ. ¹⁹ لِأَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ بَيْنَكُمْ يَدْعُ أَيْضاً لِيَكُونَ الْمُرْكُورَ طَاهِرِينَ بَيْنَكُمْ. ²⁰ فَحِينَ تَجْتَمِعُونَ مَعًا لَيْسَ هُوَ لِأَكْلِ عَشَاءِ الرَّبِّ، ²¹ لِأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ يَسْبِقُ قَبْلَ أَخْذِ عَشَاءِ نَفْسِهِ فِي الْإِكْلِ، قَالُوا جُوعٌ وَالْآخَرُ يَسْكُرُ. ²² أَفَلَيْسَ لَكُمْ بُيُوتٌ لِتَأْكُلُوا فِيهَا وَتَسْرَبُوا؟ أَمْ تَسْتَهْنِئُونَ بِكَنِيسَةِ اللَّهِ وَتُخْجَلُونَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ؟ مَاذَا أَقُولُ لَكُمْ؟ أَمْدَحُكُمْ عَلَى هَذَا؟ لَسْتُ أَمْدَحُكُمْ. ²³ لِأَنِّي تَسَلَّمْتُ مِنْ

الرَّبِّ مَا سَلَّمْتُمْ أَيُّضاً: إِنَّ الرَّبَّ يَسُوعَ، فِي اللَّيْلَةِ الَّتِي أَسْلِمَ فِيهَا، أَخَذَ خُبْزاً²⁴ وَشَكَرَ، فَكَسَّرَ وَقَالَ: خُذُوا كُلُّوا، هَذَا هُوَ جَسَدِي الْمَكْسُورَ لَأَجْلِكُمْ، اصْنَعُوا هَذَا لِذِكْرِي.²⁵ كَذَلِكَ الْكَاسُ أَيُّضاً، بَعْدَ مَا تَعَشَّوْا، قَائِلًا: هَذِهِ الْكَاسُ هِيَ الْعَهْدُ الْجَدِيدُ بِدَمِي، اصْنَعُوا هَذَا كُلَّمَا شَرَبْتُمْ لِذِكْرِي.²⁶ فَإِنَّكُمْ كُلَّمَا أَكَلْتُمْ هَذَا الْخُبْزَ وَشَرَبْتُمْ هَذِهِ الْكَاسَ تُجِيرُونَ يَمُوتَ الرَّبِّ إِلَى أَنْ يَجِيءَ.²⁷ إِذَا أَيُّ مَنْ أَكَلَ هَذَا الْخُبْزَ أَوْ شَرَبَ كَاسَ الرَّبِّ يَذُونِ اسْتِحْقَاقٍ يَكُونُ مُجْرَماً فِي جَسَدِ الرَّبِّ وَدَمِهِ.²⁸ وَلَكِنْ لِيَمْتَحِنِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ وَهَكَذَا يَأْكُلُ مِنَ الْخُبْزِ وَيَشْرَبُ مِنَ الْكَاسِ،²⁹ لِأَنَّ الَّذِي يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ يَذُونِ اسْتِحْقَاقٍ، يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ ذَنْبُوهُ لِنَفْسِهِ غَيْرَ مُمَيَّزٍ جَسَدَ الرَّبِّ.³⁰ مِنْ أَجْلِ هَذَا فَيَكُمُ كَثِيرُونَ ضَعَفَاءُ وَمَرْضَى وَكَثِيرُونَ يَزِفُدُونَ.³¹ لَأَنَّا لَوْ كُنَّا حَكَمْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا لَمَّا حُكِمَ عَلَيْنَا،³² وَلَكِنْ إِذْ قَدْ حُكِمَ عَلَيْنَا نُؤَدِّبُ مِنَ الرَّبِّ لِكَيْ لَا نُذَانَ مَعَ الْعَالَمِ.³³ إِذَا، يَا إِخْوَتِي، حِينَ تَجْتَمِعُونَ لِلْأَكْلِ، انْتَظِرُوا بَعْضُكُمْ بَعْضاً.³⁴ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَجُوعُ فَلْيَأْكُلْ فِي الْبَيْتِ كَيْ لَا تَجْتَمِعُوا لِلذَّيْنُونَةِ، وَأَمَّا الْأُمُورُ الْبَاقِيَةُ فَعِنْدَمَا أَجِيءُ أَرْتُهَا.

می‌شود.²² مگر خانه‌ها برای خوردن و آشامیدن ندارید؟ یا کلیسای خدا را تحقیر می‌نمایید و آنانی را که ندارند شرم‌نده می‌سازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا در این امر شما را تحسین نمایم؟ تحسین نمی‌نمایم! زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که: عیسی خداوند، در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت²⁴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: بگیرید بخورید، این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید.²⁵ و همچنین پیاله، را نیز بعد از شام و گفت: این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید.²⁶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.²⁷ پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود.²⁸ اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد.²⁹ زیرا هرکه می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمیز نمی‌کند.³⁰ از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند.³¹ اما اگر برخورد حکم می‌کردیم، حکم بر ما نمی‌شد.³² لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبدا با اهل دنیا بر ما حکم شود.³³ لهذا، ای برادران من، چون بجهت خوردن جمع می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید.³⁴ و اگر کسی گرسنه باشد، در خانه بخورد، مبدا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیایم، مابقی را منتظم خواهم نمود.